

fælde; den højtærede Minister har kun klaret Skærene for Statskassen og de Krav, som stilles til den, men han har flyttet Vanskelighederne til andre Steder, hvor man nu vil komme til at kæmpe ret haardt med disse Vanskeligheder, som den højtærede Finansminister for sit Vedkommende har undgaaet. Jeg ser, at den højtærede Minister smiler, han er selv glad ved det, og det er i sin Orden.

Jeg skal dernæst henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Kultusminister, og jeg skal da først bringe ham en Tak, fordi han under disse lidt kritiske Forhold har taget den tredie Bevilling med til Koldinghus. Jeg tror, jeg tør sige, at der med denne tredie Bevilling og med de Penge, som jeg ved dels er, dels vil blive indsamlet, skal blive naaet et smukt Resultat. Jeg glæder mig over, at dette Arbejde nu kan blive ført til en god foreløbig Afslutning.

Jeg ser af Finanslovforslaget, at den højtærede Kultusminister foreslaar oprettet et nyt Docentur i Forsikringsmatematik. Jeg nævner dette, ikke fordi jeg vil modsætte mig det lille Forslag om en Docent i denne nye Videnskab, men fordi det giver mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om Forsikringsvæsenet i al Almindelighed. Som alle ved, har Forsikringsvæsenet taget et overordentlig stærkt Opsving i vort Land. Hvis man vil anstille en Sammenligning mellem Forsikringssummerne for 20 Aar siden og nu, vil man se, at der er en ganske overordentlig Fremgang. Forsikringsvæsenet er blevet en Slags Sparekasse for Folket, og derfor kan det vistnok være rigtigt, at der ansættes en Docent til at gennemgaa denne særegne Side af den matematiske Videnskab, og som kan være de forskellige Beregnere, der er ansatte i Livsforsikringsselskaberne, behjælpelig med at fremskaffe gode og nøjagtige Beregninger. Jeg har nemlig en Følelse af, at de Beregninger, som for Tiden foretages, er, jeg vil ikke sige unøjagtige — det har jeg ingen Mening om —, men er fastsatte saaledes, at baade Præmier og Bonusudbetalinger er lige lovlig store. Det slutter jeg ganske simpelt deraf, at den Agitation, der drives for Livsforsikringsvæsenet — og vort Land bliver jo ligefrem trawlet i den Henseende —, i meget høj Grad betoner de gode Bonusudbetalinger. Jeg tror, at hvis en saadan Docent kunde medvirke til, at Præmierne blev lidt mindre og Bonusudbetalingerne ogsaa, saa vilde det i Virkeligheden være en ganske heldig lille Æn-

dring. Men det faar endda være. Derimod er der et andet Forhold ved Forsikringsvæsenet, som jeg ligefrem betragter som noget af et Onde, vistnok ogsaa for Forsikringsselskaberne selv. Derfor vil jeg omtale det. Jeg ved jo ikke, hvor langt mine Ord kan række, men det kunde i alt Fald tænkes, at der var nogle, som vilde tage dem under Overvejelse. Jeg tør ikke sige, hvor stor en Procentdel af Forsikringerne det gælder; men der er i alt Fald et ikke ringe Antal Forsikringer, som løber i 1, 2 eller 3, maaske flere Aar, og som saa pludselig afbrydes, fordi de forsikrede ikke længere magter at betale Præmierne. Nu kan man sige: Ja, men det er der ikke noget at gøre ved. Men det er der alligevel. Jeg kan ikke tro, at Forsikringsselskaberne, selv om de sørger for selv at være paa den sikre Side, kan have stor Fornøjelse af at faa alt for mange af den Slags Forsikringer, saa vil Forsikring jo ikke være et Gode, men et Onde og medføre Tab for Mennesker, som i Regelen ikke ret vel taaler at lide Tab. Derfor tror jeg, at Forsikringsselskaberne stærkt skulde betone dette overfor de Folk, de har i deres Virksomhed til at tegne Forsikringer, og lægge dem stærkt paa Sinde, at det gælder ikke om at faa store Forsikringer tegnet, men om at faa tegnet Forsikringer, som svarer til de paagældendes økonomiske Kaar. Det er kun paa den Maade, at Forsikringsvæsenet i Virkeligheden bliver til det, det skal være, et Gode for Befolkningen; thi et Gode for Befolkningen er kun de Forsikringer, der gennemføres efter den Plan, der blev lagt, da de blev tegnet. Mine Ord skulde altsaa være rettede til de enkelte Forsikringsselskaber, for jeg tror, de kan og for Resten ogsaa har Sindelag til at gøre en Del. Men mine Ord skulde ogsaa være rettede til dem, der skal forsikres, at de ikke lytter alt for betaget, naar en Agitator taler om den herlige Tid, der kommer, naar de en Gang skal have Forsikringsbeløbet udbetalt, men ogsaa tænker en lille Smule paa den lange Række af Aar, hvori der skal betales Præmier.

Endelig vil jeg endnu en Gang henvende mig til den højtærede Kultusminister, denne Gang hverken for at takke eller omtale Pengeforhold, men for at bede om en Støtte. Jeg haaber, at denne Støtte vil blive givet med Beredvillighed. Det er i Anledning af et Angreb paa den danske Præstestand af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) som ansvarlig for det Blad, hvoraf han er